

ПРИМЉЕНО: 12 ¹ JAN 2024			
Орг. јед.	Број	Прилог	Вредност
02	66/1	/	/

**ИЗБОРНОМ ВЕЋУ УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ –
ПРАВНОГ ФАКУЛТЕТА**

Реферат Комисије

за писање реферата о пријављеним кандидатима

**за избор у звање и заснивање радног односа на радном месту једног
сарадника у звању асистента за ужу научну област Кривично право
– предмет Међународно кривично право, на Универзитету у Београду
– Правном факултету**

На предлог Изборног већа Универзитета у Београду – Правног факултета, усвојен на XX седници Изборног већа од 27.11.2023. године, Декан Правног факултета Универзитета у Београду донео је одлуку о расписивању конкурса за избор у звање и заснивање радног односа на радном месту једног сарадника у звању асистента за ужу научну област Кривично право – предмет Међународно кривично право на Универзитету у Београду – Правном факултету.

Конкурс је објављен у „Службеном гласнику РС“ број 110 од 08. децембра 2023. године и у публикацији Националне службе за запошљавање „Послови“ број 1069 од 06. децембра 2023. године, као и на интернет страници Факултета.

Изборно веће Универзитета у Београду – Правног факултета је на истој, XX седници од 27.11.2023. године образовало Комисију за писање реферата о пријављеним кандидатима у следећем саставу: др Милан Шкулић, редовни професор Универзитета у Београду – Правног факултета, председавајући Комисије; др Вања Бајовић, ванредна

професорка Универзитета у Београду – Правног факултета; проф. др Зоран Стојановић, редовни професор Факултета правних наука Универзитета Доња Горица.

ИЗВЕШТАЈ

На расписани конкурс, у року се пријавило двоје (2) кандидата, и то Алекса Шкундрић, из Београда и Јована Костић, из Лесковца.

ПОДАЦИ О ПРИЈАВЉЕНИМ КАНДИДАТИМА

1. ОПШТИ БИОГРАФСКИ ПОДАЦИ

1.1. Алекса Шкундрић

Подаци о пријављеном кандидату, према наводима из његове пријаве на конкурс и приложене документације, су следећи:

Алекса Шкундрић је рођен 13. септембра 1997. године, у Београду, Република Србија. Дипломирани је правник, са завршеним основним и мастер студијама на Правном факултету Универзитета у Београду.

Завршио је Трећу београдску гимназију 2016. године, као носилац Вукове дипломе. Током основног и средњег образовања више пута био је првак на општинским и градским такмичењима из историје, а 2011. године освојио је и треће место на републичком такмичењу из *историје*. Основне академске студије на Универзитету у Београду – Правном факултету уписао је 2016. године, а дипломирао је 2020. године са просечном оценом 9,73. Мастер академске студије на Универзитету у Београду – Правном факултету, на међународноправном модулу, уписао је 2020. године, а завршио 2021. године са просечном оценом 10,00 одбранивши мастер рад на тему: „*Надлежност међународних кривичних судова и трибунала*“. Такође, мастер академске студије на Универзитету у Београду – Правном факултету, на кривичноправном модулу, кривичноправни подмодул, уписао је 2021. године, а завршио 2023. године са просечном оценом 10,00 одбранивши мастер радом на тему: „*Агресија као злочин против мира*“. Тренутно је студент друге године докторских академских студија на Универзитету у Београду – Правном факултету, кривичноправна ужа научна област, модул I

(Кривичноправне науке). Све испите са прве године докторских студија положио је са оценом десет.

На основним студијама добио је похвалнице за одличан успех у учењу и стицању знања за све четири године. Био је стипендиста Министарства просвете, науке и технолошког развоја на основним академским студијама и мастер академским студијама и корисник стипендије „Доситеја“ коју додељује Фонд за младе таленте током 2019/2020. године и школске 2020/2021. године. Освојио је другу награду „Професор Слободан Перовић“ коју додељује „Копачичка школа природног права – Слободан Перовић“ за 2022. годину, за рад „Однос начела утврђивања истине и начела правичног вођења кривичног поступка“.

У погледу радног искуства, Алекса Шкундрић, према наводима из биографије, обавио је студентску праксу у канцеларији „Јевтић, Марковић, Глумац и партнери“, током школске 2019/2020. године. Био је адвокатски приправник адвоката Предрага Васовића из Београда од 2020. године. Запослен је у звању сарадник у настави на Универзитету у Београду – Правном факултету на Катедри за Кривично право, предмет – Међународно кривично право, од 1. априла 2022. године. У јесењем семестру школске 2022/2023. године и 2023/2024 године руководио је вежбама из Кривичног процесног права (укупна просечна оцена из Анкете о вредновању педагошког рада у јесењем семестру 2022/23: 4,68). Према Анкети о вредновању педагошког рада, Алекса Шкундрић је добио похвале студената за одличан и пожртвован рад на вежбама, интерактиван приступ, етичност у комуникацији са студентима.

Активности на Правном факултету Универзитета у Београду:

Алекса Шкундрић је био студент продекан Правног факултета у Београду у периоду од 2019 – 2022. године. Један је од покретача и уредника Зборника студентских радова Правног факултета Универзитета у Београду. Током студија, активно је учествовао у кампањи промоције Правног факултета Универзитета у Београду по средњим школама у Србији. Учествовао је и у организовању и спровођењу уписа на Правном факултету Универзитета у Београду током свих школских година, почев од школске 2017/2018. године.

Био је један од организатора конференције студената права на Златибору („Правнијада“, 2017, 2018, 2019. и 2021. године), као и један од организатора

Копеоичких правничких сусрета 2019. и 2020. године и Летњих правничких сусрета на Палићу 2021. године. Био је један од организатора саветовања под називом „Прав(н)а студентска прича“ на Златибору 2020. године. Учествовао је у организовању конференција, трибина и других скупова на Правном факултету Универзитета у Београду, од којих се по значају посебно издвајају трибине: „Последице НАТО бомбардовања и хуманитарна ситуација на Косову и Метохији“, одржана 16. марта 2018. године на Правном факултету Универзитета у Београду; „100 година од Версајског мира“, одржана 17. маја 2019. године на Правном факултету Универзитета у Београду; „Хашки трибунал – расплет“, одржана 11. децембра 2019. године на Правном факултету Универзитета у Београду. Учествовао је на „Правнијади“ (2017 – 2023. године).

Алекса Шкундрић је учествовао на конференцијама, научним скуповима и семинарима од којих се посебно издвајају: „Копеоичка школа природног права – Слободан Перовић“ 2019, 2020, 2021, 2022. и 2023. године (сваке године са рефератом); међународна научна конференција на тему „Отворена питања међународног кривичног права и реформа кривичног законодавства Србије“, у организацији Удружења за међународно кривично право, Златибор, 2022, са рефератом; Међународна научна конференција на тему „Раскршћа међународног кривичног и кривичног права – реформа правосудних закона Републике Србије“, у организацији Удружења за међународно кривично право, Палић, 2023, са рефератом; „International scientific student conference on topical issues of international law“ (децембар 2020), у организацији Московског државног универзитета за међународне односе (МГИМО), са рефератом; „Копеоички правнички сусрети (КОПС)“ 2019. и 2020. године, оба пута са рефератом; „Београдски модел Уједињених Нација (БИМУН)“ 2016. и 2017. године (оба пута у комитету Савета Безбедности УН); „Летњи правнички сусрети“, Палић, 2021. године, на којима је учествовао у симулацији суђења у кривичном поступку у улози члана претресног већа; „Пролећна школа права“, Палић, 2022, у својству координатора симулације кривичног поступка и члана претресног већа.

Алекса Шкундрић је члан Комисије за промоцију Правног факултета Универзитета у Београду (2022–данас) и активно учествује у кампањи промоције Правног факултета Универзитета у Београду по средњим школама у Србији. Члан је, секретар и законски заступник Удружења за међународно кривично право (2023–данас). Један је од уредника Зборника радова са међународне научне конференције *Раскршћа*

међународног кривичног и кривичног права – реформа правосудних закона Републике Србије (заједно са Миланом Шкулићем и Иваном Миљуш), Удружење за међународно кривично право и Универзитет у Београду – Правни факултет, Београд, 2023, 777 стр. и члан Организационог одбора Конференције. Тренутно је члан Организационог одбора међународне научне конференције „Однос међународног кривичног и националног кривичног права“, у организацији Удружења за међународно кривично право. Члан је редакције *Архива за Правне и друштвене науке*, 2023–данас. Један је од покретача и уредника *Зборника студентских радова Правног факултета Универзитета у Београду*, који је замишљен као периодична публикација студентских радова која излази једанпут годишње.

Заједно са доц. др Иваном Миљуш био је ментор тима Правног факултета Универзитета у Београду за 3. такмичење у симулацији кривичног поступка одржано у Нишу априла 2023. године у организацији клуба *Iustitia*. Тим Правног факултета Универзитета у Београду пласирао се у полуфиналне такмичења. Заједно са доц. др Иваном Миљуш био је руководилац панела „Специфичности привредног криминалитета“ у оквиру Копаоничких правничких сусрета 2023. године. Заједно са доц. др Иваном Миљуш припремао је тим Правног факултета Универзитета у Београду за учешће на Националном такмичењу у симулацији кривичног поступка у организацији студентске организације ЕЛСА 2022. године, на којем је тим Правног факултета Универзитета у Београду освојио друго место. Био је један од руководилаца (заједно са сарадником у настави Стефаном Јовановићем) радионице „Значај и могућности за неформално учење“ одржане у септембру 2022. године и 2023. године у оквиру *Недеље добродошлице* бруцошима на Правном факултету Универзитета у Београду, те један од организатора Сајма студентских организација који се одржава истог дана.

Сарадник је на пројекту „Савремени проблеми правног система Србије“, Универзитет у Београду – Правног факултета (2023 – данас).

Носилац је сертификата о успешном похађању обуке и успешно положеном тесту знања „Етика и интегритет“, издатом од стране Агенције за спречавање корупције.

Алекса Шкундрић је био члан Радне групе за писање Нацрта Закона о студентском организовању током 2021. године. Активно је учествовао у раду на усклађивању прописа Универзитета у Београду и Правног факултета Универзитета у Београду са Законом о студентском организовању током 2021. и 2022. године.

Говори енглески језик и служи се француским језиком.

1.2. Јована Костић

Подаци о пријављеној кандидаткињи, према наводима из њене пријаве на конкурс и приложене документације, су следећи:

Јована Костић је рођена 12. септембра 1992. године, у Лесковцу, Република Србија. Дипломирани је правник, са завршеним основним и мастер студијама на Правном факултету Универзитета у Нишу.

Завршила је Гимназију у Лесковцу 2011. године. Основне академске студије на Универзитету у Нишу – Правном факултету уписала је 2011. године, а дипломирала је 2015. године са просечном оценом 8,45. Мастер академске студије на Универзитету у Нишу – Правном факултету, уписала је 2015. године, а завршила 2016. године са просечном оценом 9,00 и стекла академски назив мастер правник унутрашњих послова. Тренутно је студент докторских академских студија на Универзитету у Нишу – Правном факултету.

Према наводима из биографије, Јована Костић има радно искуство у Основном суду у Лесковцу (у периоду од 01.08.2014. године – 31.08.2014. године), у адвокатским канцеларијама адвоката Матејић Сузана из Лесковца, адвоката Павловић Александра из Лесковца и Стајић Срђана из Лебана. Радила је као правни саветник у Удружењу „Народни Парламент“ из Лесковца, јавноизвршитељској канцеларији Сандре Трајковић у Лесковцу и као правни саветник у Националној служби за запошљавање, филијала у Лесковцу. Према подацима из биографије положила је правосудни испит. Бавила се спровођењем извршних поступака и вођењем предмета по свим извршним уписницима.

Јована Костић је као једна од излагача учествовала на међународној научној конференцији „Друштвене девијације – право на здравље и образовање“, организованој 2023. године у Бања Луци са радом на тему „Малолетничке кривичне санкције у праву Републике Србије са анализом судске праксе“; конференцији Виктимолошког друштва Србије организованој 2023. године на тему „Хентигова типологија жртава као полазиште за стварање нових класификација жртава“; научном скупу поводом дана Правног факултета Универзитета у Источном Сарајеву одржаног на општу тему: „Правне празнине и пуноћа права“ 2023. године на Палама где је представила свој рад на тему „Диверзионе мере у систему малолетничког кривичног правосуђа Републике

Србије“. Похађала је радионицу „Корупција у здравству и права пацијената“, организовану дана 26.10.2015. године од стране Удружења грађана „Србија у покрету“ у оквиру пројекта „Право да знам“; Обуку о коришћењу нове верзије Националног регистра потрошачких приговора, организовану дана 13.12.2018. године у оквиру TWINING пројекта „Даљи развој заштите потрошача у Републици Србији“; Обуку о вансудском решавању потрошачких спорова, организовану дана 29.01.2019. године, од стране Министарства трговине, туризма и телекомуникација у оквиру TWINING пројекта „Даљи развој заштите потрошача у Републици Србији“; Обуку „Израда пројеката и управљање пројектним циклусом“ организоване од 11. – 12.04.2019. године, присуствовала обуци о заштити података о личности дана 04.11.2022. године.

Поседује знања енглеског језика на нивоу А2 (читање, писање и изговор) и немачког језика на нивоу А2 (читање, писање и изговор).

2. ОБЈАВЉЕНИ РАДОВИ КАНДИДАТА И ПРИКАЗ РАДОВА

2.1. Алекса Шкундрић

Алекса Шкундрић је написао укупно 14 ауторских радова, од којих је тринаест објављено, а један рад у поступку објаве: „Мандат народних посланика у Републици Србији“, *Правни живот*, радови за награду „Професор Слободан Перовић“, број 7–9, 2019, стр. 279–288; „Најновије измене изборног законодавства у Републици Србији – битне или козметичке измене?“, *Архив за правне и друштвене науке*, год. 115. бр. 1–2, 2020, стр. 273–291; „Грађанскоправни појам имовине“, зборник радова са 33. сусрета Копаоничке школе природног права – Слободан Перовић „Унификација права и правна сигурност“, радови за награду „Професор Слободан Перовић“, Том IV, 2020, стр. 115–128; „The legality of nuclear weapons“, излаган на Међународној студентској конференцији о одабраним темама међународног права (*The International scientific student conference on topical issues of international law*), одржаној online поводом 30 година од покретања Московског журнала за међународно право (*Moscow Journal of International Law*), у организацији Московског државног универзитета за међународне односе, 2020; „Сексуални деликти у оружаним сукобима“, *Зборник студентских радова Правног факултета Универзитета у Београду*, Правни факултет Универзитета у Београду, Београд 2021, стр. 77–94; „Домети начела утврђивања истине у кривичном

поступку“, Зборник радова 34. сусрета Копаоничке школе природног права – Слободан Перовић „Примена права и правна сигурност“, Том IV, Београд 2021, стр. 91–107; „Однос међународног и унутрашњег права“, *Архив за правне и друштвене науке*, год. 116, бр. 2/2021, стр. 130–148; „Присилни нестанак као облик злочина против човечности у кривичном праву Републике Србије“, *Отворена питања међународног кривичног права и реформа кривичног права Србије* (ур. Срето Ного, Александар Гајић), Удружење за међународно кривично право и „Intermex“, Београд, 2022, стр. 540–553; „Међународноправни извори који се односе на корупцију“, *Зборник студентских радова Правног факултета Универзитета у Београду*, број II, Београд, 2022, стр. 53–67; „Елементи начела утврђивања истине у нормативном оквиру поступка пред Међународним кривичним судом“, *Crimen*, број 3/2022, стр. 284–303; „Однос начела утврђивања истине и начела правичног вођења кривичног поступка“, Зборник радова 35. сусрета Копаоничке школе природног права – Слободан Перовић „Судски поступак – правда и правичност“, том IV, Београд, 2022, стр. 27–49; „Екоцид у међународном кривичном праву“, *Раскрића међународног кривичног и кривичног права – реформа правосудних закона Републике Србије* (ур. Милан Шкулић, Ивана Миљуш, Алекса Шкундрић), Удружење за међународно кривично право и Универзитет у Београду – Правни факултет, Београд, 2023, стр. 443–458; „Апартхејд у међународном кривичном праву“, *Зборник радова 36. сусрета Копаоничке школе природног права – Слободан Перовић „Међународни правни односи и правда“*, том I, Београд, 2023, стр. 565–585; „Принудна проституција и међународно кривично право“, рад је предат ради објављивања у зборнику радова са Стратешког пројекта Правног факултета Универзитета у Београду за 2023. годину.

Алекса Шкундрић написао је четири приказа књига и то: Милан Шкулић, *Међународно кривично право: просторно важење кривичног права, кривично право међународног порекла, међународна кривичноправна помоћ, зачеци кривичног права ЕУ*, Службени гласник, Београд, 2022, стр. 833, *Анали*, број 1/2023, стр. 216–224; Милан Шкулић, *Криминалистика*, Универзитет у Београду – Правни факултет, Центар за издаваштво, Београд, 2022, стр. 478, *Бранич*, 4/2022, стр. 113–117; Ивана Миљуш, *Начело једнакости „оружја“ у кривичном поступку*, Универзитет у Београду – Правни факултет, Центар за издаваштво, Београд, 2023, стр. 663“ *Crimen*, број 2/2023, стр. 228–231; „*Кривично право Сједињених Америчких Држава – Приказ књиге професора др Милана Шкулића*“ – приказ је прихваћен ради објављивања у часопису *Бранич*.

1. „Мандат народних посланика у Републици Србији“, *Правни живот*, радови за награду „Професор Слободан Перовић“, број 7–9, 2019, стр. 279–288.

Основни циљ овог рада најпре је излагање одредаба Устава и закона којима се уређује уставноправни положај народних посланика у Републици Србији, затим одређивање главних слабости система народног представништва у Србији и предлагање одређених нових решења у циљу побољшања положаја народних посланика као појединаца, па самим тим и Народне скупштине као врховног народног представништва у Србији. Сагледава се и критикује систем сразмерног представништва у оквиру Републике Србије као једне изборне јединице, а образлаже се и заговара већински изборни систем као могуће решење за Републику Србију.

2. „Најновије измене изборног законодавства у Републици Србији – битне или козметичке измене?“, *Архив за правне и друштвене науке*, год. 115. бр. 1–2, 2020, стр. 273–291.

Предмет овог рада су промене у изборном законодавству Републике Србије у фебруару 2020. године, односно њихова анализа са уставноправног аспекта. Износи се став да је промена изборног прага правно ваљана и у складу са начелом грађанске суверености, имајући у виду пре свега да се ради о смањењу, а не о повећању изборног прага. Аутор сматра да је наведена промена била и пожељна, поред осталог и због тога што се у историји парламентарних избора у Србији неретко дешавало да значајан број изборних листа остане „тик“ испод цензуса, чиме је долазило до „расипања“ немалог броја гласова. Такође, аутор подржава и нова решења у вези са повећањем броја обавезних кандидата на изборним листама који су припадници мање заступљеног пола, будући да су она у складу са захтевом родне равноправности. С друге стране, издваја се критичка анализа промене у вези са учешћем политичких странака националних мањина на изборима, како у смислу самих промена, тако и у вези са фундаменталним неслагањем аутора са позитивноправном концепцијом политичких странака националних мањина у Републици Србији уопште.

3. „Грађанскоправни појам имовине“, зборник радова са 33. сусрета Копаоничке школе природног права – Слободан Перовић „Унификација права и правна сигурност“, радови за награду „Професор Слободан Перовић“, Том IV, 2020, стр. 115–128.

У раду је учињен још један покушај да се одреди појам имовине у науци грађанског права. Најпре се излажу две основне теоријске концепције имовине, а затим и ауторова гледишта о функцијама и карактеристикама имовине. Аутор закључује да је основна функција имовине њена тзв. гарантна функција односно да је главни циљ имовине као такве, конституисање опште залог за наплату хирограферних поверилаца правног субјекта о чијој се имовини ради. Из поменутог произлази да имовину чине само субјективна грађанска права, а никако и обавезе. Даље, према ставу аутора у имовину правног субјекта не улазе ни сва субјективна грађанска права, већ само нека од њих. У њу најпре не улазе неимовинска (лична) права, али ни непреносива имовинска права, будући да су и она неподобна за намирење поверилаца. Разматрају се и теоријске концепције тзв. имовинских фондова. Аутор износи мишљење да је концепт имовинских фондова прихватљив једино уколико под њима подразумевамо целине унутар јединствене имовине, које потпадају под различите правне режиме.

4. **„The legality of nuclear weapons“**, излаган на Међународној студентској конференцији о одабраним темама међународног права (*The International scientific student conference on topical issues of international law*), одржаној *online* поводом 30 година од покретања Московског журнала за међународно право (*Moscow Journal of International Law*), у организацији Московског државног универзитета за међународне односе, 2020.

У раду аутор укратко излаже две главне, супротне теоријске поставке о питању легалности производње, поседовања, претње и употребе нуклеарног оружја, прву, према којој тако нешто генерално није забрањено и другу која изриче апсолутну забрану нуклеарног оружја. У раду се чини још један покушај у прилог афирмације другог становишта, те се указује на то да је нуклеарно оружје по својој суштини у супротности са позитивним међународним правом.

5. **„Сексуални деликти у оружаним сукобима“**, *Зборник студентских радова Правног факултета Универзитета у Београду*, Правни факултет Универзитета у Београду, Београд, 2021, стр. 77–94.

Основни циљ овог рада је свеобухватна анализа решења позитивног кривичног права, како међународног, тако и националног, у домену сексуалних деликата учињених током оружаних сукоба. Основна ауторова теза јесте да, имајући у виду

тренутни степен развоја међународног права, а првенствено међународног кривичног права, тренутно постоје два колосека (нивоа) кривичноправне заштите у погледу ове врсте деликата. Најпре, они су инкриминисани „класичним“ кривичним делима против полне слободе која садрже посебни делови националних кривичних законодавстава (попут силовања). Након ступања на снагу Римског статута, а у складу са у њим садржаним начелом комплементарности, различите врсте сексуалних деликата препознате су као одговарајући облици извршења два међународна кривична дела у ужем смислу: злочина против човечности и ратних злочина. Напослетку, такође услед деловања начела комплементарности, државе чланице Римског статута у обавези су да своје кривичне законе ускладе са његовим текстом, што је учинила и Република Србије и на тај начин увела у свој Кривични законик сексуалне деликте и као облике извршења појединих међународних кривичних дела у ужем смислу.

6. „Домети начела утврђивања истине у кривичном поступку“, Зборник радова 34. сусрета Копаоничке школе природног права – Слободан Перовић „Примена права и правна сигурност“, Том IV, Београд 2021, стр. 91–107.

Циљ овог рада још један је поглед на место које истина треба да има у кривичном поступку. Аутор најпре излаже основна теоријска становишта о истини у кривичној процедури. Потом, у основним цртама се анализира однос који два главна светска кривичнопроцесна система имају према истини. Следи приказ позитивноправног стања у Републици Србији када је у питању истина у кривичном поступку. Аутор износи свој став о поменутом питању, по којем би истину ваљало „вратити“ у кривичну процедуру у Републици Србији и то као „начело утврђивања истине“, чија би суштина била у томе да се доказно активном суду пропише обавеза да утврђује истину. Суверено право државе на кажњавање (*ius puniendi*) захтева обавезу државе (суда) да у кривичном поступку, који претходи његовој реализацији, утврђује истину. Оваква обавеза суда не би била апсолутна, те би била подложна легитимним ограничењима која суштински произлазе из начела правичног вођења кривичног поступка.

7. „Однос међународног и унутрашњег права“, Архив за правне и друштвене науке, год. 116, бр. 2/2021, стр. 130–148.

У раду је учињен још један у историјском низу покушаја да се одреди однос међународног и унутрашњег права. У првом делу, изложене су основне карактеристике

оба у теорији доминантна приступа овој тематици (дуалистичког и монистичког). Затим, аутор износи своју тезу да, имајући у виду тренутну ситуацију у међународној заједници, дуалистичка теорија на најреалнији начин осликава овај однос. Притом, своју тврдњу не поткрепљује неким од традиционалних аргумената дуалиста (као што су, на пример, различити субјекти међународног и унутрашњег права, различито поље регулисања и тако даље). Главни ауторов аргумент за такву тврдњу је чињеница да свака држава, као суверена јединка међународног права и даље правним актима свог унутрашњег права (уставом, законом) одређује однос свог унутрашњег права са међународним правом. Њено унутрашње право може бити и у супротности са међународним правом, али у том случају унутрашње право остаје на снази, док држава сноси међународноправну одговорност.

8. **„Присилни нестанак као облик злочина против човечности у кривичном праву Републике Србије“, *Отворена питања међународног кривичног права и реформа кривичног права Србије* (ур. Срето Ного, Александар Гајић), Удружење за међународно кривично право и „Intermex“, Београд, 2022, стр. 540–553.**

У раду је учињен покушај да се одреди присилни нестанак као облик злочина против човечности у кривичном праву Републике Србије. Аутор указује на то да је реч о бланкетном кривичном делу, те потом „трага“ за прописима међународног права који би били подобни да одговоре на питање како изгледа његов опис. Након што је утврђено да су једини релевантни извори међународног права Римски статут Међународног кривичног суда и њему припадајући акт Елементи кривичних дела, аутор надаље спроводи анализу објективних и субјективних елемената овог облика злочина против човечности, при чему неке од њих излаже критици. Коначно, аутор даје и неколико *de lege ferenda* предлога, који су првенствено усмерени на избацивање одређених елемената из дефиниције присилног нестанка као облика злочина против човечности, а који по његовом суду непотребно компликују дату дефиницију или је чине недовољно одређеном.

9. **„Међународноправни извори који се односе на корупцију“, *Зборник студентских радова Правног факултета Универзитета у Београду*, број II, Београд, 2022, стр. 53–67.**

Предмет овог рада је анализа два најважнија међународноправна акта који се тичу корупције: Кривичноправне конвенције о корупцији Савета Европе и Конвенције Уједињених нација против корупције. Аутор је настојао да прикаже и анализира њихов настанак, структуру, домаћај одредби, механизме примене, а на неколико места и да укаже на извесне нелогичности како у самом изворном тексту конвенција на енглеском језику, тако и у њиховом званичном преводу на српски језик. Аутор износи своје мишљење и о донетима међународноправне реакције на корупцију, те истиче како је она, имајући првенствено у виду ниво општости међународног јавног права као њеног извора, на релативно високом нивоу.

10. „Елементи начела утврђивања истине у нормативном оквиру поступка пред Међународним кривичним судом“, *Crimen*, број 3/2022, стр. 284–303;

Основни циљ овог рада одговор је на питање да ли је и, ако јесте, у којој мери начело утврђивања истине прихваћено у процесном праву Међународног кривичног суда. Аутор, уз осврт на најзначајније теоријске ставове, анализира све главне стадијуме поступка и у сваком од њих разматра нормативна решења прописана под утицајем овог начела. Истовремено истражује и одударења од начела утврђивања истине, схваћеног на континентално-европски начин. На основу спроведене анализе, одређују се домети начела утврђивања истине у поменутом кривичном поступку. Посебно се наглашава како је утицај овог начела највидљивији у почетним фазама поступка (истрага и оптужење), док је све слабији у каснијим процесним стадијумима. Полазећи од значаја и историјске улоге Међународног кривичног суда, аутор разматра да ли би било пожељно потпуније прихватање начела утврђивања истине у нормативном оквиру поступка пред овим судом.

11. „Однос начела утврђивања истине и начела правичног вођења кривичног поступка“, Зборник радова 35. сусрета Копаоничке школе природног права – Слободан Перовић „Судски поступак – правда и правичност“, том IV, Београд, 2022, стр. 27–49.

Циљ овог рада је покушај расветљавања односа између начела утврђивања истине и начела правичног вођења кривичног поступка. Како би се овај основни циљ постигао, најпре се посебно разматра начело правичног вођења кривичног поступка, које аутор схвата у његовом најширем могућем смислу, односно као захтев да кривични поступак у свом тоталитету и у односу на све његове субјекте мора бити правичан. Након тога,

прелази се на анализу могућих схватања о врховном, односно основном начелу кривичног поступка. Уз то, чини се и кратак осврт на циљ кривичне процедуре. Закључује се како ни истина, ни правичност сами по себи нису подобни да буду циљеви поступка, већ да представљају нужна средства за достизање тог циља, који се одређује као правилна примена материјалноправне кривичне норме на истину, која је утврђена у правично спроведеном кривичном поступку. Следствено томе, аутор износи свој став да су и начело утврђивања истине и начело правичног вођења кривичног поступка, заправо заједно врховна начела кривичног поступка, односно да то треба да буду у једном савременом кривичном поступку континентално-европског (мешовитог) типа, те даје аргументе у том правцу.

12. „Екоцид у међународном кривичном праву“, *Раскрића међународног кривичног и кривичног права – реформа правосудних закона Републике Србије* (ур. Милан Шкулић, Ивана Миљуш, Алекса Шкундрић), Удружење за међународно кривично право и Универзитет у Београду – Правни факултет, Београд, 2023, стр. 443–458.

Протеклих деценија све су чешћи позиви у науци на криминализацију екоцида, те на његово предвиђање као истовремено најтежег еколошког кривичног дела и новог, петог међународног кривичног дела у ужем смислу. Овај чланак је посвећен обради материјалноправних аспеката евентуалне дефиниције екоцида као међународног кривичног дела. Аутор најпре излаже историјат идеје инкриминисања екоцида у међународном кривичном праву, те у том смислу и бројне, али у крајњој линији неуспешне покушаје у том правцу. Потом се осврће на, по њему, три најзначајнија предлога дефиниције кривичног дела екоцида за потребе Римског статута Међународног кривичног суда у савременој науци, те сваку од њих излаже аргументованој критици. Коначно, у закључку рада аутор износи свој предлог дефиниције међународног кривичног дела екоцида, који у суштини представља модификовану „легуру“ два већ постојећа предлога дефиниције екоцида: UCLA дефиниције и дефиниције дате од стране Панела експерата при фондацији „Стоп Екоциду“.

13. „Апартхејд у међународном кривичном праву“, Зборник радова 36. сусрета Копаоничке школе природног права – Слободан Перовић „Међународни правни односи и правда“, том I, Београд, 2023, стр. 565–585.

Сврха овог рада јесте истраживање апартхејда у оквирима међународног кривичног права. У првом делу рада даје се кратки историјски осврт на политику апартхејда, која је била званична политика у Јужноафричкој Републици неколико деценија након Другог светског рата. Потом се прелази на историјскоправну обраду генезе идеје о апартхејду као кривичном делу, те се у том смислу аутор посебно осврће на Конвенцију о апартхејду из 1973. године. Централни део рада посвећен је кривичноправној анализи апартхејда као облика злочина против човечности садржаном у Римском статуту Међународног кривичног суда. У том погледу аутор указује на кључне елементе овог кривичног дела који га практично чине готово непримењивим, уз подробну обраду посебног контекстуалног елемента и посебне намере који се код њега захтевају, те уз указивање на коришћење аналогije приликом одређивања његове радње извршења као на инхерентно лоше решење. Напослетку, аутор закључује да је врло мало вероватно да се ово кривично дело примени у пракси, имајући у виду како његове недостатке у кривичноправном смислу, тако и чињеницу да оно још увек није део општег међународног права.

14. „Принудна проституција и међународно кривично право“, рад је предат ради објављивања у зборнику радова са Стратешког пројекта Правног факултета Универзитета у Београду за 2023. годину.

Циљ чланка јесте обрада принудне проституције као једног од облика злочина против човечности и ратних злочина. У првом делу рада, аутор се бави истраживањем историјског развоја принудне проституције, пре свега у оквиру норми међународног хуманитарног и међународног кривичног права. Потом се прелази на анализу принудне проституције у склопу правила Међународног кривичног суда, односно Римског статута и њему припадајућих Елемената кривичних дела. Догматски се обрађују основна дистинктивна обележја овог деликта, а чини се и посебан осврт на однос који принудна проституција има са неким другим сродним кривичним делима против полне слободе која су такође предвиђена као облици злочина против човечности и ратних злочина – сексуалним ропством и силовањем. И поред тога што чак и након две деценије постојања принудне проституције у Римском статуту она још увек није доживела практичну примену, аутор је мишљења да њу не би требало елиминисати из међународног кривичног права, те наводи аргументе за такав свој став.

2.2. Јована Костић

Јована Костић је објавила један ауторски рад: „Малолетничке кривичне санкције у праву Републике Србије са анализом судске праксе“, *Право на здравље и образовање – универзална људска права*, УДК: 316.624; 343.91-053.6, стр. 238–244. Два рада је предала ради објављивања (према наводима биографије „радови у поступку рецензије“): „Хентигова типологија жртава као полазиште за стварање нових класификација жртава“; коауторски рад, за конференцију Виктимолошког друштва Србије од 2023. године и „Диверзионе мере у систему малолетничког кривичног правосуђа Републике Србије“, за научни скуп Правног факултета Универзитета у Источном Сарајеву на општу тему: „Правне празнине и пуноћа права“, одржан 2023. године на Палама где је представила свој рад на ову тему.

1. „Малолетничке кривичне санкције у праву Републике Србије са анализом судске праксе“, *Право на здравље и образовање – универзална људска права*, УДК: 316.624; 343.91-053.6, стр. 238 – 244.

Криминалитет малолетних лица, како у Републици Србији, тако и у осталим земљама света, представља изузетно велики друштвени и социјални проблем. Пре свега, узимајући у обзир делинквентне аспекте понашања и скромне интелектуалне потенцијале малолетних лица, долази се до закључка да се велики број кривичних дела врши управо од стране лица која су по свим својим психолошким, социолошким и биолошким карактеристикама толико специфични да начин и принципи одвраћања ових лица од понављања друштвено неприхватљивих понашања представљају прави изазов у борби друштва против недозвољених понашања. С једне стране, стоји потреба државе да са становишта националног кривичног законодавства, заштити свој друштвени поредак и оствари циљ у сврху донетих закона те сузбије понашања која сматра друштвено неприхватљивим. С друге стране, адекватно санкционисање криминалитета може се посматрати са социолошког становишта где се адекватним поступањем са малолетним лицима, њиховим преваспитавањем и предочавањем последица њихових делања омогућава њихова боља адаптација у друштву те лакша поновна социјализација у складу са друштвено прихватљивим нормама. Стога, сва национална кривична законодавства су имала исти превасходни циљ – а то је да сузбију и санкционишу друштвено неприхватљива понашања у виду кривичних дела која су учињена од стране малолетних лица, као и предвиђеним санкцијама што адекватније утичу на њихово

васпитање, поправљање и преваспитавање, односно поновну социјализацију у друштвени живот. С тим у вези, посматрано историјски кроз развој гране малолетничког права, са подизањем свести друштва и укључивање бројних социјалних служби, психолога и лица која су се посебно бавила проучавањем развоја малолетних лица, развијен је систем малолетничких кривичних санкција који све сврсисходније изражава своју улогу, посебан систем органа кривичног правосуђа, те посебан кривични поступак према малолетним учиниоцима кривичних дела уз велику подршку и учешће других државних органа (центри за социјални рад, саветовалишта за децу и малолетнике и сл.).

МИШЉЕЊЕ И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

Комисија за писање реферата је ценила услове за избор асистента прописане важећим прописима. Наиме, одредбом члана 82. став 1. Закона о високом образовању, *Службени гласник РС*, број 88/2017, 73/2018, 27/2018 – др. закон, 67/2019 и 6/2020 – др. закони, 11/2021 – аутентично тумачење, 67/2021, 67/2021 – др. закон и 76/2023, предвиђено је да су звања сарадника: сарадник у настави, асистент и асистент са докторатом. Одредбама члана 84. ст. 1–3 Закона о високом образовању, предвиђено је да високошколска установа бира у звање асистента студента докторских студија који је сваки од претходних степена студија завршио са *просечном оценом најмање 8 (осам)* и који *показује смисао за наставни рад*. Под овим условима високошколска установа бира у звање асистента и магистра наука, односно магистра уметности коме је прихваћена тема докторске дисертације, односно докторског уметничког пројекта. Посебни услови за избор у звање асистента утврђују се општим актом високошколске установе. Одредбама члана 117. Статута Универзитета у Београду – Правног факултета прописано је да се асистент бира за ужу научну област, да се услови, начин и поступак избора у складу са Законом, ближе уређују општим актима Факултета, као и да асистент стиче звање и заснива радни однос у трајању од три године, уз могућност продужења за још три године.

Комисија о пријављеним кандидатима констатује да су се на предметни Конкурс пријавила два кандидата, Алекса Шкундрић и Јована Костић, чије податке из биографије и прилоге је Комисија детаљно ценила и упоређивала.

Кандидат Алекса Шкундрић, има знатно већу просечну оцену на основним студијама (9,73) и мастер академским студијама (10,00) од кандидаткиње Јоване Костић која на основним студијама има просечну оцену 8,45, док на мастер академским

студијама има просечну оцену 9,00. Кандидат Алекса Шкундрић је основне академске студије на Универзитету у Београду – Правном факултету уписао 2016. године, а дипломирао је 2020. године. Мастер академске студије на Универзитету у Београду – Правном факултету, на међународноправном модулу, уписао је 2020. године, а завршио 2021. године, *одбранивши мастер рад на тему из области међународног кривичног права*. Уз то, мастер академске студије на Универзитету у Београду – Правном факултету, на кривичноправном модулу, кривичноправни подмодул, уписао је 2021. године, а завршио 2023. године са *просечном оценом 10,00, одбранивши такође мастер рад на тему из области међународног кривичног права*. Тренутно је студент друге године докторских академских студија (кривичноправна ужа научна област, модул кривичноправне науке) са *просечном оценом 10,00*. Носилац је Вукове дипломе, добијао је похвале Правног факултета Универзитета у Београду за студенте са највишом просечном оценом, добитник је стипендија, као и *друге награде („Професор Слободан Перовић“* за рад на Копаоничкој школи природног права). Током основног и средњег образовања више пута био је првак на општинским и градским такмичењима из историје, а 2011. године освојио је и треће место на републичком такмичењу из историје.

Кандидат Алекса Шкундрић има искуство у држању вежби и у обукама студената за симулације суђења. Његов наставни рад на вежбама оцењен је одличном оценом од стране студената Правног факултета Универзитета у Београду. Кандидаткиња Јована Костић нема практично искуство у наставном раду.

Кандидат Алекса Шкундрић има радно искуство на Правном факултету Универзитета у Београду. Запослен је као сарадник у настави на Универзитету у Београду – Правном факултету на Катедри за Кривично право, предмет – Међународно кривично право, од 1. априла 2022. године. У јесењем семестру школске 2022/2023. и 2023/2024. године, руководио је вежбама из Кривичног процесног права (укупна просечна оцена из Анкете о вредновању педагошког рада у јесењем семестру 2022/23: 4,68). Такође, поседује *искуство у одговарајућим активностима на Правном факултету Универзитета у Београду* (студент продекан Правног факултета у Београду, *покретач и један од уредника Зборника студентских радова Правног факултета Универзитета у Београду*, учествовање у промоцији Правног факултета Универзитета у Београду, учествовање у организовању и спровођењу уписа на Правном факултету Универзитета у Београду, учествовање у организовању конференција, трибина и других скупова на Правном факултету Универзитета у Београду, од којих се по значају посебно издвајају

трибине из области међународног кривичног права, један од руководиоца радионице за бруцоше, те један од организатора Сајма студентских организација). Члан је Комисије за промоцију Правног факултета Универзитета у Београду. Био је члан Радне групе за писање Нацрта Закона о студентском организовању током 2021. године.

Кандидат Алекса Шкундрић према наводима из биографије *има одговарајуће практично искуство* (студентска пракса, адвокатски приправник). Учествовао је и у симулацији суђења у кривичном поступку у улози члана претресног већа. Такође, заједно са доцентом др Иваном Миљуш припремао је тим Правног факултета Универзитета у Београду за учешће на Националном такмичењу у симулацији кривичног поступка у организацији студентске организације ЕЛСА 2022. године, на којем је тим Правног факултета Универзитета у Београду освојио друго место. Заједно са доцентом др Иваном Миљуш био је ментор тима Правног факултета Универзитета у Београду који се пласирао у полуфинале такмичења у симулацији кривичног поступка које је одржано у Нишу током априла 2023. године. Члан је, секретар и законски заступник Удружења за међународно кривично право. Кандидаткиња Јована Костић такође има практично искуство (студентска пракса, адвокатски приправник, правни саветник у удружењу „Народни Парламент“, радно искуство у јавноизвршитељској канцеларији, правни заступник филијале Националне службе за запошљавање). Према подацима из биографије положила је правосудни испит.

Кандидат Алекса Шкундрић има далеко већи број објављених радова (*13 објављених радова и три приказа* монографија) од кандидаткиње Јоване Костић (*један објављен рад*). Алекса Шкундрић има *1 (један) рад* који је предат ради објављивања и *један приказ* прихваћен ради објављивања. Кандидаткињи Јовани Костић, Комисија је у погледу броја радова (*2 рада*) означених у биографији као „радови у поступку рецензије“ поклонила веру, иако кандидаткиња није приложила ове радове нити је за ове радове приложила одговарајуће потврде да су предати ради објављивања.

Оба кандидата су излагала радове, али кандидат Алекса Шкундрић знатно више. Кандидат Алекса Шкундрић је учествовао на бројним конференцијама, научним скуповима и семинарима (*десет пута* са рефератом преваходно из области међународног кривичног права). Кандидаткиња Јована Костић је *три пута* излагала радове на научним конференцијама и научном скупу.

Кандидат Алекса Шкундрић је сарадник на пројекту „Савремени проблеми правног система Србије“, Универзитета у Београду – Правног факултета. Био је члан Организационог одбора међународне научне конференције „Раскршћа међународног кривичног и кривичног права – реформа правосудних закона Републике Србије“, у организацији Удружења за међународно кривично право. Члан је Организационог одбора међународне научне конференције „Однос међународног кривичног и националног кривичног права“, у организацији Удружења за међународно кривично право, члан је редакције Архива за Правне и друштвене науке и један од уредника Зборника студентских радова Правног факултета Универзитета у Београду. Кандидаткиња Јована Костић је присуствовала на више радионица и обукама у области корупције у здравству и права пацијената, заштите потрошача и заштите података о личности.

Комисија је закључила да је на темељу свега претходно изложеног, Алекса Шкундрић далеко бољи кандидат од кандидаткиње Јоване Костић, што произлази из изразите предности коју Алекса Шкундрић има по далеко већем броју квалитетних радова, просечној оцени на основним и мастер академским студијама, радном односу на Правном факултету Универзитета у Београду и разноврсном радном искуству на Правном факултету Универзитета у Београду, искуству у држању вежби и оцени рада од стране студената, искуству у припреми студената за симулације суђења, које је од значаја за предмет међународно кривично право.

Комисија је закључила да кандидат Алекса Шкундрић има четрнаест релевантних и квалитетних научних радова, да су радови Алексе Шкундрића превасходно из кривичноправне области, односно тичу се непосредно међународног кривичног права, што свакако представља предност за његов избор у звање асистента на предмету Међународно кривично право. Такође, Комисија је имала у виду да је Алекса Шкундрић завршио мастер академске студије на Универзитету у Београду – Правном факултету на два правна модула – међународноправном и кривичноправном и то оба модула са просечном оценом 10,00. На међународноправном модулу одбранио је мастер рад на тему из области која се односи на међународно кривично право, а ментор му је био професор Правног факултета Универзитета у Београду, који не само да је објавио већи број радова који се стриктно тичу међународног кривичног права, већ има и богато практично искуство у поступању пред Међународним кривичним трибуналом за

некадашњу Југославију. На кривичноправном модулу, такође је одбранио мастер рад на тему из области која се односи на међународно кривично право.

Алекса Шкундрић има и одговарајуће практично искуство, разноврсно и дуго искуство у релевантним активностима на Правном факултету Универзитета у Београду. Учествовао је на бројним конференцијама, научним скуповима и семинарима. Није без значаја и што је својим досадашњим радом и понашањем кандидат Алекса Шкундрић показао изразиту приврженост Правном факултету Универзитета у Београду и при том, остварује добар однос према студентима, што је свакако од значаја и за наставни рад.

Комисија је мишљења да, на темељу свега претходно изложеног и применом свих изложених критеријума (пре свега просечна оцена на основним и мастер студијама, научно – стручни рад, наставни рад, релевантно практично искуство, рад и одговарајуће искуство стечено на Правном факултету Универзитета у Београду), те оценом њихове испуњености квантитативно и квалитативно, у међусобној зависности, кандидат Алекса Шкундрић изразито бољи кандидат од кандидаткиње Јоване Костић и да испуњава све услове за избор у звање асистента на Правном факултету – Универзитета у Београду.

Имајући у виду све наведено у претходном тексту, Комисија за писање реферата о пријављеним кандидатима подноси Изборном већу Универзитета у Београду – Правног факултета

ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

да изабере Алексу Шкундрића, мастера права и студента докторских студија на Универзитету у Београду – Правном факултету, у звање асистента за ужу научну област Кривично право – предмет Међународно кривично право на Универзитету у Београду – Правном факултету, те да кандидат Алекса Шкундрић заснује радни однос на радном месту сарадника у звању асистента за ужу научну област Кривично право – предмет Међународно кривично право на Универзитету у Београду – Правном факултету.

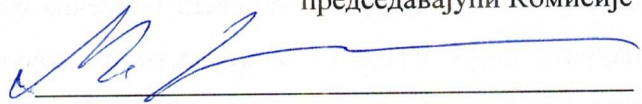
У Београду, 10. јануар, 2023. године.

ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ

др Милан Шкулић, редовни професор

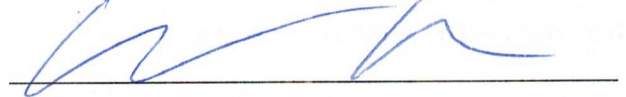
Универзитета у Београду – Правног факултета,

председавајући Комисије

др Вања Бајовић, ванредна професорка

Универзитета у Београду – Правног факултета

проф. др Зоран Стојановић, редовни професор

Факултета правних наука Универзитета Доња Горица